

Шульженко Ф.П., д-р політ. наук, професор,
завідувач кафедри теорії та історії держави і права

ФУНДАМЕНТАЛІЗАЦІЯ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ

Вирішення завдання з поліпшення якості вищої освіти, визначеного Указом Президента України «Про заходи щодо забезпе-

Find similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

теми підготовки майбутніх юристів, подальшого узгодження теоретичного і практичного її компонентів.

Комерціалізація освітніх послуг, підготовка правників без державних стандартів юридичної освіти не сприяли підвищенню якості освіти. Заходи з залучення молоді до деяких навчальних закладів шляхом «спеціалізації» підготовки фахівців для подальшої роботи в «модних» галузях («Комерційне право», «Банківське право» тощо) призвели до збільшення спеціальних навчальних курсів і, відповідно, скорочення обсягу часу для вивчення загальнотеоретичних та базових юридичних дисциплін.

Окрім цього, виник дисбаланс у співвідношенні теоретичного і практичного компонентів навчання на користь останнього.

У результаті студенти позбавляються можливості набути знань, які дають можливість зрозуміти природу права, його загально соціальні джерела, відмінність права від інших соціальних норм, типи праворозуміння, взаємозв'язок права з державою, економікою, політикою.

Невідкладно мають бути розроблені і відповідним чином запроваджені державні стандарти юридичної освіти. В них, на наш погляд, мають бути, відновлені обсяги годин, скореговані зміст і викладання загальноосвітніх дисциплін, які відіграють важливу роль у становленні світоглядних орієнтирів у студентів-юристів і сприяють формуванню у структурі їхніх знань відповідних компонентів для з'ясування сутності державно-правових явищ.

В навчальних планах з підготовки бакалаврів доцільно було б передбачити такі навчальні дисципліни, як «Філософія права», «Соціологія права», а також переглянути зміст окремих тем таких дисциплін, як «Політологія», «Культурологія» та деяких інших, у яких би вивчалися питання взаємовпливів і зв'язків права і куль-

тури, права і політики тощо. Це дало б можливість виключити з навчальної програми загальної теорії держави і права питання філософії права, соціології права та інші, і наповнити її зміст питаннями походження, сутності та функціонування державно-правових явищ, значно збільшити обсяг навчального часу на вивчення практичних аспектів правоутворення, юридичної техніки, тлумачення та застосування права.

Водночас, слід також забезпечити якісний міжпредметний зв'язок між навчальними дисциплінами «Історія держави і права» та «Історія українського суспільства», узгодити їх зміст, виключити повтори питань і проблематики.

Такий підхід, на нашу думку, забезпечить формування у студентів-юристів базових теоретичних знань — основи для подальшого вивчення галузевих юридичних дисциплін і створить умови для підвищення якості вищої юридичної освіти.

*Янчарська Л. В., асистент
кафедри педагогіки та психології*

САМОСТІЙНА РОБОТА ЯК СКЛАДОВА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СТУДЕНТІВ

Інноваційні процеси змінюють роль освіти в суспільстві. Водночас змінюються основні завдання освіти. Інноваційна парадигма освіти передбачає гнучку систему цілей та змісту освіти. На сьогодні є важливим не тільки набуття знань, умінь та навичок, а формування компетентності загалом. Це потребує розробки таких технологій, які б забезпечували готовність особистості до реалізації власної індивідуальності, прийняття самостійних рішень, відповідальності, швидкого адаптування до професійних умов, що постійно змінюються, розвиток інноваційного мислення студента, його активності.

Забезпечення майбутнього спеціаліста необхідними в сьогоденні умовах компетентнісними характеристиками не можливо без підвищення ролі самостійної роботи студентів. Саме тому, самостійна робота студентів була визначена вищою школою як основа реформування університетської освіти.